

Huit anys i...

Governar durant huit anys ha de deixar, inevitablement, empremta en el poble. Si, a banda, considerem que una bona part d'eixos 8 anys han estat «regats» amb diners d'Europa per a recuperar-se d'unes crisis naturals i/o artificials típiques del capitalisme, l'impacte en la millora del poble ha d'estar ben evident.

Més enllà de la gestió diària, i de l'acabament de projectes que estaven en marxa, caldrà reconèixer com a **mèrits** dels governs liderats pel nostre alcalde Jordi Mayor el següents quatre canvis:

1. S'ha millorat substancialment l'**equip de comunicació** i de difusió en xarxes socials de tots els esdeveniments que es realitzen a Cullera. També és cert que el principal protagonista i beneficiat de tant de «bombo» és el mateix alcalde. Una miqueta descarat i excessiu, diuen.

Caldrà saber el cost i la rendibilitat de tota eixa «comunicació»!

2. S'han fet molts **aparcaments exteriors a la vila**, de manera que gran part del cotxes ja no travessen els ponts de pedra i de ferro per a «dormir» més a prop del Castell. També és cert que eixos espais tenen poques ombres naturals o artificials, i que els dies de calor...

Una qüestió «curiosa» a considerar és el dret de les motos a ocupar places d'aparcament destinats als cotxes, també en zona blava. Tal volta toque reservar més espais per a vehicles de dos rodes.

3. L'èxit dels **parcs d'exercicis** («skateparcs», rocòdrom, pirates, pistes d'esports...) és indiscutible. Permet a la gent jove, i no tant jove, deixar les pantalletes i moure's. Tot un èxit.

Només hem de queixar-nos de l'adequada gestió de les il·luminacions si voler ser una ciutat «intel·ligent».

4. Pacificar el trànsit a la Diagonal del País Valencià, incrementar les zones de vianants i eixamplar voreres és una bona manera de guanyar qualitat de vida. També ho aplaudim i ho reivindicuem.

Ara tocarà regular adequadament els usos i abusos dels patinets elèctrics, i sancionar les nombroses infraccions d'alguns «patinetistes» i d'alguns motoristes.

Després dels quatre reconeixements, enumerem els **reptes pendents** que, d'una o d'altra manera, han «oblidat» des de l'equip de govern actual. Molts d'ells ja han estat objecte de «debat» en les comissions informatives i en els plenaries dels mesos de setembre, octubre i novembre.

1. El foment de l'**activitat econòmica**, més enllà del monocultiu turístic, és un dels reptes que no ha tingut una bona resposta des de la nostra administració. En acabar la temporada turística, que no es caracteritza per l'ocupació de qualitat, patim un hivern laboral massa intens. A banda, moltes de les terres productives no estan en producció.

Per cert, en els pressupostos dels últims anys no n'hi ha cap partida consignada en l'epígraf «Indústria i Energia». Tot un símptoma de l'abandonament d'eixe sector.

2. Les **contaminacions** observables o mesurables són un problema no resolt: plàstics en les terres i en les aigües; sorolls en hores de descans; llums excessives i/o mal orientades... A banda dels dos clàssics dels últims anys: la deficient recollida de residus i les merdes dels gossos de «quatre» irresponsables.

Una de les contaminacions més evidents és la que ocasionen alguns destarifats que van «contra direcció, amb les llums apagades i arreant-li a la moto a més de 130dB». És un exemple patit en primera persona fa uns dies, i que es repeteix massa voltes.

Per cert, i continuant amb els sorolls, molts pobles utilitzen aparells elèctrics per a fer les faenes de parcs i jardins. Faenes que mai no haurien de començar en horari de descans.

3. La manca d'esforç en reduir els consums d'**energia**, en produir energia «municipal», en fomentar les instal·lacions de plaques solars, en facilitar la creació d'empreses i/o cooperatives de renovables... és un dels «oblits» més sorprenents del govern socialista.

Estaria bé tindre actualitzat, i publicat, l'inventari de tots els edificis i espais de propietat municipal susceptibles d'acollir instal·lacions de renovables.

4. La valoració objectiva de l'impacte dels diners dedicats a **serveis socials** ha de ser un mecanisme que ens permeta entendre la qualitat de tot eixe esforç. Moltes voltes es dediquen recursos a resoldre un problema, però el problema no es resol. Caldria fer una auditoria d'eixes polítiques!

Una tasca que podria fer o coordinar la nostra Càtedra Cullera. I dic nostra amb tota la intenció, ja que el cost anual d'eixe conveni estarà, en 2024, en 45.000€.

5. La nostra **administració** no és suficientment àgil i transparent per atendre els ciutadans. Cal millorar-la molt, començant pel tracte als mateixos treballadors i la correcta distribució de les càrregues de treball. Totes sabem que una persona ben tractada i considerada és més eficient en la seua faena que una persona «maltractada».

Tal volta siga interessant estudiar la viabilitat del teletreball, la flexibilitat horària i la gratificació de la productivitat.

6. Implicar-se en la promoció de la nostra llengua va més enllà de fer-ne un ús «folklòric». Cal que l'administració siga exemplar en el seu dia a dia, i en les publicacions i documents oficials. Cal que turistes, i nouvinguts, perceben i aprenguen eixe fet diferencial **valencià**.

L'orgull no està en cantar l'himne amb el pit unflat. L'orgull de la nostra herència, de les nostres herències, està en utilitzar amb normalitat la nostra llengua sense complexos. De cara als turistes, de cara als nouvinguts, de cara a les administracions. És la nostra responsabilitat i el nostre dret.

Des del Grup Municipal Compromís recolzarem i promourem totes les iniciatives encaminades a aconseguir eixos reptes pendents. I, encara que sembla difícil que un sol regidor pugui canviar substancialment les dinàmiques (o estàtiques) de 14 regidors, vos assegure que seré persistent en la meua/nostre tasca.